

Březová kůra

měsíčník skautsko-woodcrafterského oddílu TROJKA SHAWNEE ZÁBŘEH

číslo 181 / 17. ročník

Výprava na hájenku do Písařova byla (nejen) pro Ká, Býčka, Topa, Rajče a Pavla vůbec první vícedenní akce se Šavany. To vyčnívající vzadu je TATEYOPAH, který zrovna měl na starosti program.

V tomto čísle najdete vše důležité, co se v oddíle Trojka Shawnee událo v měsíci březnu roku 2006.

Slovo šéfredaktora

Tak tu máme nový měsíc a s ním i novou Březovou kůru číslo 181. Není tomu tak dávno, co jsem na tomto místě psal, že je škoda, že časopis dělá pouze stále ta stejná skupina lidí, která se podílí i na dalším fungování oddílů. A neuplynulo ani mnoho vody v Moravské Sázavě (i když po letošním jarním táni může tato věta znít možná trochu provokačně...) a máme na světě nového (přínejmenším jednorázového) přispěvatele do našeho časopisu! A to zrovna jednoho z nejmladších členů našeho kmene, a to **Ká** z rodu Koníků. Jeho premiérová stránka, týkající se oslavy jeho narozenin, je jistě dobrou inspirací pro všechny podobné pisatele a tak stále doufám, že se počet redaktorů každý měsíc o nějakou tu jednotku zvýší. Vždyť se nemusí jednat o vznik nové pravidelné rubriky, článku a já nevím čeho ještě. Úplně stačí, když kdokoli z vás napíše třeba jen jednou za rok nějaký ten postřeh či drobný zážitek ze zákulisí oddílu, který ho třeba pobavil, rozveselil nebo podobně. Vždyť i to je velký čin, podělit se s ostatními své zážitky. A byste si byli schopni vybavit, kdože vlastně tohle číslo pro vás připravil, umístil jsem jejich fotky do sloupce této stránky. Takže na jejich hlavu lze směřovat pochvaly, posílat děkovné dopisy, finanční či alespoň duchovní podporu ☺ a nebo taky konstruktivní kritiku, která je taky užitečná.

Konečně nám po dlouhé době začalo jaro a po zimním „okurkovém“ půstu vaše příspěvky opět začaly, stejně jako jarní slunce, vystrkovat růžky. A tak v tomto čísle bylo velmi jednoduché zaplnit celých 28 stran vaší tvorby. Je to super, když člověk vidí takto plnou Březovou kůru. Děkuji tímto všem, kteří přispěli, že se starají o náš časopis a není jim lhostejný jeho osud. Jenom doufám, že i dubnové číslo nebude stejné jak aprílové počasí... Jednou hezky a hned nato déšť... Ale pokud zůstane stejné „tempo“ všem přispěvatelům, nehrozí aby mě (a vás všechny taky) dubnové číslo nějak nemile překvapilo.

A nakonec si trochu odběhnu od funkce šéfredaktora k jiné funkci, kterou zastávám, a to funkci podnáčelníka. Jak jste si jistě všimli, naše rody změnilly svá složení (což už si sice nezaslouží ani sloupek v našem časopisu, protože je to záležitost už trochu postarší), ale co je zajímavé, činnost jednotlivých rodů se zas tak diametrálně nezměnila, čemuž se trochu divím. Jak je možné, že Káňata stále pracují dobře a Vlci, kteří se poslední dobou plácali, jako kdyby nevěděli kudy kam, se stále plácají. A to i přes to, že dostali nové (silné) posily z řad Koníků. Jejich docházka na akce není zrovna taková, a to i původního „jádra“ Vlků. Jak je možné, že na družinovou výpravu dorazí tak malý počet lidí, navíc hodně z nezúčastněných se ani neobtěžovalo omluvit. Kdyby měli takový přístup všichni, tak to tady můžeme rovnou rozpustit, což by byla velká škoda. Myslím si, že minimálně se omluvit, ještě nikdy nikoho nezabilo. Snažte se to napravit. A co je úplně v kontrastu, je družina Koníků, která se tváří, že bez problémů funguje. Přece, Vlci, nechcete, abych vám dal za příklad Koníčky?!?

TATEYOPAH

Slovo Degandawidy

V měsíci březnu náš oddíl pořádá dvě velké akce (mimo spoustu malých). Jednak to byla víkendová výprava na Hájenku v Písařově a taky 2. ročník Florbal cupu pro desítky skautů z blízkého i dalekého okolí. Jsem moc rád, že se obě akce povedly a že náš oddíl zase ukázal svoji sílu.

Nejdřív bych tady chtěl trochu zhodnotit víkendovku v Písařově:

- Určitě je skvělé, že Káňata ač se jim nevede, tak se v rodě nehádají a pořád tam vládne dobrá nálada a úsměv. Vlci jsou družina moc schopných a šikovných kluků, ale v tomhle by se ještě mohli zlepšit. Kdyby ve chvílích nepohody pořád táhli za jeden provaz, byla by jejich síla mnohem větší.
- Chtěl bych taky pochválit všechny nováčky, kteří byli na své první výpravě a přesto zvládli namáhavou a dlouhou cestu s těžkými bágly na zádech a v rukách. Taky mě těší, že se našlo tolik ochotných starších pomocníků, kteří neváhali na sebe navěsit další batohy, aby ulehčili těm menším a méně zkušeným.
- A potom bych chtěl vyjádřit potěšení, že když někdo opravdu nemůže na výpravu, tak se včas a řádně omluví. Bohužel se najde pořád ještě pár takových, kteří na to kašlou. Tak snad se to bude pořád už jen zlepšovat.

No a potom tu mám ještě pár bodíků, které bych chtěl sdělit:

- Máme za sebou florbal cup. Těší mě, že se nám podařilo tuto akci pro ostatní oddíly uspořádat a chtěl bych pochválit všechny, co dorazili. Buď si zahrát a reprezentovat oddíl nebo pak večer s kamarády skouknout film. Je radost vidět, když oddíl takhle žije společnými akcemi a panuje v něm kamarádský duch. Je pravda, že se nám na turnaji moc nevedlo, ale příště budem víc trénovat a určitě to vyjde líp☺.
- A pak se blíží Závod světlušek a víchat. Bude začátkem května v Postřelmově a i od nás tam pojede výprava pod vedením Tateyopy. Věřím, že kluci, kteří byli přizváni k reprezentaci oddílu na této velké skautské akci nezklamou. Snad jim bude inspirací i velký úspěch našeho staršího týmu, který se probojoval i do finále ČR a tam obsadil třetí místo. Tak ať se vede.

Stopař

RODOVÁ VÝPRAVA VLKŮ NA ÚSOV

O této akci se zmíním pouze krátce, abych dal prostor ostatním, snad více povedeným rodovým výpravám. Ne že by ta naše nebyla povedená, ale účast pouhých tří lidí byla slabší než jsem čekal.

Bez omluvy se nedostavili:

Šmodrch

Dušan

David

Což je skoro polovina družiny, a pak není divu, že se akce účastnili pouze Netopýr a Mustang. Jerry a Simir totiž byli omluveni. Byli jsme první a toho dne dopoledne jediní návštěvníci zámku Úsov a jeho lovecké expozice. Zámek byl pěkně promrzlý, takže tam byla zima jako blázen.

Přesto jsme prohlídkou strávili hodně času a věnovali jsme se taky loveckým trofejím a sbírkám hmyzu a savcům.

Překvapivě dobré znalosti přírody ukázal Mustang, který dříve chodil do přírodovědeckého kroužku. Jen tak dál Mustangu a na Závodě světlušek a vlčat budeš dobrou oporou týmu!

Po prohlídce jsme navázali na to, co jsme dělali před prohlídkou – hráli jsme na zámeckém nádvoří „bago“ a poté fotbálek s družinovými koulemi, abychom se zahřáli. Nevýhodou bylo, že koule neustále lítaly pod zámecké hradby, odkud nebylo lehké je dostat. Po ukončení fotbalového zápasu jsme si ve chvíli volna přečetli povídku od Otakara Batličky a pak vyrazili na autobus, který nás rozvezl do našich domovů.

WAOPE

Družinová výprava Káňat

Na naši letošní 1.družinovou výpravu jsme se sešli na nádraží. Bohužel jsme se sešli jen v počtu čtyř lidí - Drak, Grizzly, Lišák a Sídlo. Blanka se k nám přidala v Postřelmově.

Vyjeli jsme tedy směr Šumperk. Cílem naší výpravy bylo Vlastivědné muzeum, ve kterém právě probíhala výstava Betonová hranice, příběh československého opevnění do roku 1945.

Do muzea jsme dorazili během deseti minut. Začali jsme v 1. patře, kde byla hlavní část výstavy.Viděli jsme dobové uniformy, kulometry i vybavení německého Wehrmachtu. Dále zde bylo hodně informací k průběhu stavby opevnění. Když jsme si prohlédli horní patro, šli jsme se podívat na modely bunkrů a na prezentaci muzejí v rámci pevností. Poté nám místní správce pustil asi 40 minutový film o opevnění pod názvem Oživené pevnosti. V tomto dokumentu jsme se dozvěděli princip Čs. opevnění a situaci v roce 1938. Ještě jsme se zapsali do návštěvní knihy a vyrazili směr cukrárna.

V 12:11 nám jel vlak domů a tak jsme se vydali na nádraží. Domů jsme dojeli plni nových zážitků a informací o historii naší republiky.

Bohužel nás jelo málo, ale je dobré, že se všichni **až na Mickyho omluvili.**

Drak

Výprava Koníků k prameni rozbouřeného potoka

1.dubna 2006

První samostatná výprava Koníků mířila k tradičnímu místu zvanému „ U Jezírka“

Sešlo se nás dohromady sedm – Orel, Býček, Ká, Rys, Top, Rajče a Ohiyesa. Naši výpravu jsme zahájili rodovým pokřikem, došlo k rozdělení na dvě skupiny, každá skupina představovala jeden totem – Vlka a Medvěda. A každý z kluků byl pověřen funkcí po celou cestu naší výpravy – Orel a Top byli kapitány, Býček a Rys kreslíči mapy naší cesty, Ká a Rajče vlajkonoši.

Vypravili jsme se na cestu, na kterou nám slunce jasně svítilo. Cestou jsme hráli hru s kolíčky, kdy se musí někomu nepozorovaně sebrat kolíček bez povšimnutí obraného.

Okolo nás neustále proudil mímě potůček a nám cesta ubíhala cesta od jednoho úkolu k druhému. Úkoly byli pověšeny na stromech. Plnilo se mnoho úkolů – mezi některé patřilo : Určení stopy ze tří možností, střelba z luku, přepalování provázku, hoření sirky na čas.

Při příchodu na vrchol Račice jsme stříleli z luku do terče, na to vše dohlížel mrtvý zajíc, který byl zde pověšen na stromě – chudáka někdo asi přejel (a dle jeho vzhledu zařadil ještě asi i zpátečku)

Po chvíli jsme se opět vydali na cestu, cestou jsme splnili hoření sirky na co nejdélejší čas. Nejdéle hořela sirka Ká a Topovi.

Po přebrození potoku a přechodu pole jsme dorazili k „ Jezírku“ Zde jsme si odložili věci a vydali se na sběr chrástí pro další úkol, tím bylo přepálení provázku, bohužel i když kluci měli hodně chrástí nepovedlo se jim oheň rozdělát. Rozdělali jsme tedy společnými silami oheň a uvažili tábornický guláš. Po jeho uvaření jsme se jím posilnili na hru, která je námi velmi oblíbena – Baskery.

Po 15 minutách rytí v zemi a neúspěšného a úspěšného odpalování míčku hra skončila. Nejlépe si vedl Orel jemu připadla největší hromádka, naopak chudák Býček, jemu v jeho důlku začala z neznámého zdroje tryskat voda.

Po zhašení a uklizení ohně jsme se vydali na zpáteční cestu. Kousek před klubovnou došlo k vyhodnocení jednotlivých her v nichž zvítězil celkově Orel a za totem zvítězili Vlci – tvořenými Ká, Orlem, Rysem.

Výpravu jsme ukončili rodovým pokřikem a pak se rozešli domů.

Ohiyesa

**Fotostrana k Výpravě Koníků k pramenu
rozbouřeného potoka**

Druhý ročník turnaje ve florbale

Druhý ročník turnaje ve florbale se konal v březnu, přesněji 25. března v Zábřeze v tělocvičně v PASu. Jako první ročník byl pořádán našim oddílem a pozvali jsme spřátelené i neznámé oddíly, abychom s nimi poměřili síly a taky se poznali. Letošního ročníku se zúčastnily oddíly ze Skaličky, Zlína a Lanškrouna a taky samozřejmě náš oddíl – TROJKA SHAWNEE.

Zábřežský PAS nás přivítal netradičně – byly vymezeny zóny, do kterých se nesmělo, jinak to bylo za 500 korun pokuty. Naštěstí se nic takového nestalo a po celou dobu byli všichni tak ukáznění, že nikdo nevběhl do „nebezpečné zóny.“

Samotný turnaj byl velice silně obsazen – v kategorii mladších dva týmy z Lanškrouna, dva týmy SHAWNEE, dále tým Skaličky a Zlína. Starší to měli jednoduché – každý oddíl postavil jeden tým a jelo se.

System turnaje byl jednoduchý – každý s každým v základní skupině a pak finálová část – utkání o předposlední místo (jen kategorie mladší) o třetí místo – bronz

(obě kategorie) a samozřejmě také finále obou kategorií. Popisovat průběh turnaje bude nejlepší fotkami a tabulkou výsledků, takže vzhůru do toho. Ty krásné ceny nám vyrobil Apsi a kluci ze Zlína, čímž jim ještě jednou děkujeme náš dík.

Součástí byla také dovednostní soutěž jednotlivců. Kdo si vede nejlépe, je níže.

Součástí programu byly také hexagony a házení šipek do terče, jenž zajistil podnáčelník Tarzan.

Všechna tři družstva Šavanů na společné fotce. Turnaje se zúčastnili Stopař, Tarzan, WAOPE, TATEYOPAH, Netopýr, Drak, OHIYESA, Grizzly, Simir, Zdeněk, Pavel, Ká, Býček, Kutil, Lišák a Jerry

MLADŠÍ	ORLI	MPÍCI	MARNÁ NADĚJE	BOBŘI	BUKVICE	ŽALUDI	BODY
ORLI	---	6:0	11:0	2:4	2:2	1:1	6
MPÍCI	0:6	---	1:3	0:10	0:4	0:8	0
MARNÁ NADĚJE	0:11	3:1	---	0:13	0:8	0:9	2
BOBŘI	4:2	10:0	13:0	---	4:2	3:2	10
BUKVICE	2:2	4:0	8:0	2:4	---	1:1	6
ŽALUDI	1:1	8:0	9:0	2:3	1:1	---	6

Finálové zápasy se nedochovaly. Přesto známe pořadí mladších:

Na prvním místě **Bobři Zlín**

Na druhém místě **Žaludi Lanškroun**

Na třetím místě **Orli Skalička**

STARŠÍ	SKALÁK	VLCI	TUKANI	ŠAVANI	BODY
SKALÁK	---	0:4	1:3	3:5	0
VLCI	4:0	---	1:0	3:1	6
TUKANI	3:1	0:1	---	4:1	4
ŠAVANI	5:3	1:3	1:4	---	2

Finálové zápasy se nedochovaly. Přesto známe pořadí starších:

Na prvním místě **Tukani Lanškroun**

Na druhém místě **Vlci Zlín**

Na třetím místě **Skalák Skalička**

V individuálních nájezdech se na prvním místě umístil **Jožin z LA**, druhý byl **Speedy z LA** a třetí byl **Joklák z LA**. **Vašte!!!**

Ve střílbě v rychlosti na branku byl nejlepší **Olda ze Skaláku**, druhý **Rasher ze Zlína** a třetí **Martin ze Zlína**. **Vašte!!!**

WAOPE

Večer na Rudolfově

Po ukončení druhého ročníku turnaje ve florbale se konal na klubovně Rudolfov další program. Abych byl úplně přesný, tak hned po turnaji se někteří nadšenci přesunuli na zábřežský bazén a tam skoro dvě hodiny řádili. Ale hlavní program byl nachystán na večer na již zmíněném Rudolfově.

Náčelnictvu se podařilo zajistit dataprojektor a tak jsme se mohli těšit na promítání filmu. Techniku zajistili Tarzan a TATEYOPAH. Mezitím ještě byla možnost zkusit si projet autodráhu, kterou jsem za pomoci několika mladších bojovníků postavil, ale bohužel měla časté defekty.

Večera se účastnili borci z našeho oddílu a taky skauti ze Zlína, kteří zde přespávali a ráno jim jel vlak zpátky domů.

Večer jsme tedy shlédli film Letopisy Narnie: Lev, čarodějnice a skříň a poté první půlhodinu z filmu Doba ledová. To se ale neujalo, a tak došlo i na Pána pařmenů, ze kterého jsme viděli první hodinu. Pak už čas velice pokročil a tak se šlo spát.

Na klubovně se ze Šavanů tou dobou nalézalo již jen náčelnictvo a Grizzly s Lišákem, kteří tu spolu s Tarzanem přespávali. Poslední ze členů se rozloučil Kutil. Rozloučili jsme se se skauty ze Zlína také a zakončili povedený skautský den cestou do Postřelmůvky, kde jsme vložili TATEYOPU. Za dnešní den, kdy jsem byl v Zábřeze autem, jsem ujel jen po městě Zábřeze asi 15 kilometrů! Po cestě domů do Sudkova, která se konala až o půlnoci, jsem už skoro usínal, což by nevdalo, kdybych zrovna neřídil auto. ☺

WAOPE

...A ještě něco k florbalu

Protože jsme nechtěli hrát jako nějaké lavy, tak jsme se rozhodli, že týden před turnajem uděláme malý oddílový trénink ve florbale. Dostavili se Drak, TATEYOPAH, OHIYESA, WAOPE, Stopař, Mauglí a bývalý členové WABLAUTANAGA a Vyžírka. Ukázalo se, že udělat tým ze starších (WAOPE, WABLAUTANAGA, Vyžírka, OHIYESA) nebyl nejlepší nápad, neboť tito „strejdové“ trochu nestíhali tempu týmu mladších (ne o moc, ale přece). Takže jsme asi dosti prohráli, naštěstí už nevím o kolik. Nepomohlo nám ani to, že před samotným zápasem Wagamed OHIYESA světil naše hokejky a požehnal míčkům a naší brance. OHIYESU můžete vidět na obrázku vpravo, jak jsme ho vyfotili při samotném obřadu.

Škoda, asi měla jeho svěcená voda prošlou záruční lhůtu nebo ti správní svatí nebyli zrovna online.

WAOPE

Víkend na Hájence Písařov 17. -19. 3. 2006

Zatímco v průběhu zimy proběhly hned dvě čtyřdenní dobrovolné oddílové akce, které si užili především starší kluci, výprava s přespáním pro celý oddíl nebyla téměř půl roku. Proto jsme se vydali v půlce března na chatu olomouckých skautů Hájenka u Písařova. Pro velkou část našeho omlazeného členstva to byla vůbec první noc mimo domov, takže výprava v našem oddíle hodně neobvyklá. Navíc původně plánovaná jarní výprava se vlivem počasí změnila na regulérní zimní akci, takže jsme se k Hájence nejdřív museli prokopat sněhovou nadílkou. Přesto se nás n pátek odpoledne sešlo na Valové solidních 16 bodovaných členů a k tomu se přidali 4 lidé z vedení, takže účast byla dobrá. Nováčci z oddílu (a jejich maminky) ještě nemají tolik zkušeností například s balením batohu, takže to bude ještě potřeba vychytat.

se stávaly útulnější a útulnější. Připravili jsme večeři, uvařili čaj (to pravda trvalo déle než jsme předpokládali) a před spaním ještě proběhlo pár her v chatě. Únava z cesty ale byla znát, takže kolem deváté už všichni zívali – ulehli jsme tedy ke své první noci v Hájence.

Autobus nás vysadil v Písařově před pátou hodinou a čekala nás asi tříkilometrová cesta k chatě, což bylo tak na hranici našich možností. Přesto to všichni zvládli a poté, co jsme tedy odhrabali od dveří asi metr sněhu jsme začali prozkoumávat naše obydlí na příští dva dny. Kromě kuchyně se daly vytopit ještě dvě místnosti, takže jsme je obsadili a dopřáli si zaslouženého oddychu. V kamnech vesele praskal oheň, takže původně promrzlé místnosti

V sobotu ráno někteří výtečníci povídali už před sedmou hodinou, takže budili ostatní. Každopádně nás ale čekal den nabitý programem, takže už kolem osmé jsme vyrazili ven, kde pod vedením Tateyopy probíhaly všelijaké mezidružinové soutěže. Ty potom do svačiny pokračovaly i v chatě a po zblajznutí oplatku, který byl na svačinu, probíhal (opět mezi rody) boj o přenášení informací ze ztroskotaného dostavníku. Informace se týkaly především znalostí k nováčkovské zkoušce a vyhrála Káňata, která bych chtěl pochválit za soudržnost a nadšení. K obědu byla hromada bramboráků, jejichž výrobu provázely drobné trable, ale poté to Ohiyesa (který zde měl jídlo na starost) chytil do oka a šlo to jako po másle. Bramboráky zbyly ještě k večeři. Odpoledne konečně následovala etapovka. První kroky šavanských národů na Cestě do Údolí duchů čekaly bojovníky na zasněžených pláních Středozápadu. Uvařit na metrové sněhové peřině litr vody zas nebyl tak jednoduchý úkol, ale přesto se to vítězně družině povedlo za nějakých 40 minut, což není vůbec zlé a navíc zvítězili překvapivě Koníci!!! Posílení o Ohiyesu. Druzí byli Vlci a třetí

Káňata.

prostoru bylo pak o to zábavnější.

Podvečer v chatě jsme ještě oživili zpěvem, který se opět dařil docela hlasitě a pak následovalo opět krátké vyběhnutí ven, spojené s nejdůležitější chvilkou výpravy – vyhlášení oddílové Javorové nažky za únor. Zvítězil Netopýr a z rodů Káňata. Na sněhových pláncích u chaty jsme ocenili i výsledky dnešní etapovky a rozdali už 180. číslo Březové kůry. Večer v chatě už pak příjemně plynul. Před večeří jsme ještě stihli soutěž o bonboniéru, ve které opět excelovali Koníci a kdo chtěl na večeři, musel odříkat pár bodů skautského zákona. Každý dostal arašídý, za které se dala koupit nápověda od znalců, jenže Helča nabourala trh tím, že dávala rady zdarma a tak se někteří nacpali arašídý původně určenými jako platidlo.

Hned po večeří následovala stezka odvahy. Musím pochválit statečnost všech prvňáčků, kteří naprosto bez problémů zvládli všechny nástrahy. Musím říct, že pro mě byla hladký průběh stezky opravdu překvapivý a těší mě, že máme v oddíle takové odvážné kluky. Ne všichni se sice vrhali do tmavého lesa s takovou odvahou, ale stezku si nakonec prošli všichni.

Po tom všem už bylo opět po deváté hodině a pomalu jsme se chytali na spaní. I druhá noc proběhla bez jakýchkoliv problémů a ráno nás konečně vítal trochu lepší výhled do okolí. Úplně jasno sice nebylo, ale lehká mlha z předchozích dnů už se rozplynula. Škoda, že už jsme jeli domů, což tvrdila i většina bojovníků včetně těch nejmenších – to mě tedy opět příjemně překvapilo. Čekalo nás velké balení, ale nakonec snad nikomu nic nechybělo a přebývaly nám jen dva kousky oblečení, což je na takovou akci nebyvale málo, i když možná, že maminky, až doma rozbaly batohy, měly jiný dojem. Chatu jsme uklidili, zametli a vytřeli a vyrazili zpět na cestu k autobusu. Batohy a tašky nám zase dávaly zabrat, ale nakonec to všichni ušli a autobus domů jsme hravě stihli. Na Valové už se většina rozběhla ke svým maminkám a tatínkům a řada nových Šavanů měla svoji první vícedenní výpravu úspěšně za sebou.

Ještě jednou bych rád pochválil všechny, kteří i někdy v nepříjemných podmínkách (sám v noci v lese, s těžkým batohem na zádech atd.) byli pořád veselí a usměvaví a těší mě, že v našem kmeni je tolik správných kluků a holek. Myslím, že víkend na Hájence v Písařově se opravdu povedl.

Stopař

Los textos Koníkos

Od posledního článku o Konících v Březové kůře uběhlo spousta času. Co se tedy od té doby stalo? Koníci jsou vedeni od 27. března Michalem Kunrtem – Ohiyesou. Schůzky jsou nyní v časech od 16:00 do 17.30 a to proto neboť musí Ohiyesa dojíždět do večerní školy. Koníci budou tento měsíc poprvé bodováni v měsíčním bodování a dle mne se umístili velmi dobře, neboť mnoho z nich se účastní všech družinových schůzek a výprav. Taktéž se jmenovitě Ká, Býček, Rys, Rajče účastnili úterních Výtvarných chviliek, za které jsou do bodování mimořádné body.

Všichni též fasovali na půjčení oddílové vybavení jako je bunda, velký batoh na vícedenní výpravy, čturu na pití a čepici, tele, neboli menší batoh, kluci již dostali před jistou dobou. Došlo i na výměnu oddílových triček za vhodné velikosti, tyto trička jsou k zakoupení za 150 Kč.

Sepsal Ohiyesa

POTLACH

Podmínky k získání kartičky běžně dostupné – Modré:

Splnit jedno orlí pero z jakéhokoliv plamene

Vyhrát jednu etapu Etapové hry, kartu dostane každý z vítězné družiny

V měsíčním bodování se umístit na těchto místech: 5 místo – 1 karta

4 místo – 2 karty

Podmínky k získání kartičky méně dostupné – Zelené:

Zúčastnit se bez porušení docházky pěti družinových schůzek

Získat v měsíci 100 % docházku – všechny akce, družinovky

V měsíčním bodování se umístit na těchto místech: 3 místo – 1 karta

2 místo – 2 karty

Podmínky k získání kartičky vzácné – Zlaté :

Splnit nováčkovskou zkoušku

Splnit jakékoliv Mistrovství Lesní moudrosti

V měsíčním bodování se umístit na těchto místech : 1 místo – 1 karta

Podmínky platí od 20 března 2006

Další možnosti jak získat kartu možné. Více u Ohiyesy

Ohiyesa

Káňata

Tento měsíc nás potkala pouze 1 akce a stála za to. Byli na ní všichni mimo mě, Šídla a Mickyho, který v poslední době na moc akcích nebyl. Doufám že se povedla. V době kdy píšu tento článek, už proběhla i Družinová výprava. Chtěl bych pochválit všechny, kdo tam byli za **ukázněnost** a za účast. Chci ale pochválit i ty, co tam nebyli a řádně se omluvili (všichni až na Mickyho). Na družinovkách jsme se věnovali bodovému menu a přípravě na nováčkovskou zkoušku. Určování na kroji jde nejvíce Mickymu a uzlování Honzovi a Komančovi. Někdy by to ale chtělo na družinovkách ubrat plyn.

Když nemůžete na schůzku, je třeba se včas omluvit u rádce.

Drak

Stránka Vlků

V měsíci březnu jsme zvětšili svůj počet ze tří na osm. Podle plánů jsme získali nového rádce Waopeho, který to chytil za správný konec a naše družina zase trochu ožila. Žádné větší seznamování však nenastalo, protože jsem se už všichni znali. Začali jsme lehčím programem složeným převážně z her a soutěží. Další družinovky jsme částečně zasvětili i přípravě na nováčkovskou zkoušku. Tento program přetrvával částečně po celý měsíc. Dále jsme si říkali něco málo o Závodu světlušek a vlčat. Starší členové družiny jako jsem já, Šmodrch a Dušan jsme si zkoušeli něco z hlubších znalostí rostlin, minerálů, stromů, ptáků, obojživelníků a dalších takovýchto věcí a k tomu jsme ještě přidali Morseovu abecedu a semafor. Z družinovek by to bylo asi vše, ale během března jsem měli i nějaké akce. Takže něco z akcí:

Jako první byla akce Seriál F1. Tato akce jak jsem slyšel byla celkem povedená, ale bohužel o ní nemůžu říct více, protože jsem tam nebyl. Tak bohužel ze strany naší družiny názor neuslyšíte (tedy si spíš nepřčtete), ale měli by jste se o této akci dovědět v tomto časopise. Další akcí byla víkendovka do Písařova na hájenku, kam jsme poprvé vyrazili s novou sestavou oddílu na více dní mimo domov, ale myslím, že se akce líbila a to nejen kvůli tomu, že jsme měli 100% docházku. A poslední akcí měsíce byl Florbal cup. Tato akce stejně jako Seriál F1 byla dobrovolná, přesto se nás tam sešlo opravdu hodně. A tato akce se také velmi povedla, takže tento měsíc byl opravdu velmi zajímavý a tak každý kdo nevyužil nějaké šance může litovat.

Jesli chcete vidět opravdu hezké obrázky o vlčích a spoustu zajímavých informací koukněte se na www.vlci.info opravdu kvalitní stránka.

Družina vlků kromě těch, kteří se nechtěli fotit. :-))

Netopýr

Oslava narozenin Ká

Na tuto vysoce kultivovanou „ akci „ jsme byli pozváni mnozí z vedení, ale nakonec se zúčastnil Waope, Mičkinikwa, Ohiyesa.

Okolo druhé hodiny jsme se sešli u Ká, neboli u Šlampů doma. Byli jsme uvítáni celou rodinou a přesunuli se do obývacího pokoje.

Zde na nás vykouklo pohoštění, které pro nás připravila paní Šlampová za pomoci Ká a jeho sestry Evičky.

Popřáli jsme Ká vše nejlepší k jeho osmým narozeninám a předali mu dárky, které jsme mu donesli. Ká dostal pár knížek a obrázek indiána.

Chvilku jsme zde strávili konverzací na vhodná témata a podívali se na fotoalbum Ká a Evičky.

Mimochodem zde proběhl zkušební start domácího UFA, které Ká dostal k narozeninám. Létalo celkem povedeně, avšak vybití skříň domácího servisu po mamince není ono, tak se s jeho létáním přestalo. Po nějaké chvilce jsme se i my odebrali domů a poděkovali všem za milé pozvání.

Následující pondělí jsme na schůzce Koníků snědli roládu, kterou nám pan Šlampa donesl, aby i ostatní měli něco z jeho oslavy.

Ohiyesa

NAROZENINY U KÁ

V neděli 2. dubna jsem měl oslavu narozenin. Přišli Chigesa, Míchingkeru a Vápe. Dostal jsem od nich otanah, kočky od Bobří ůby, Ihauschoo paxi a oběs s indiánem. Připili jsme si minirátka (maminka kampašem).

Snědli jsme dort s bráhou, autem, kusem a Medvědem. Pochlebil jsem se dárkem od ůby (UFO z ůlie). Takry moje oblíbené otanah, pohlednice a výsivek se všem

libila. Pak jsem poděkoval za návštěvu a rozložili jsme se. KÁ

Roucho

Co je to ? Mnozí z vás jej již mají a mnozí z vás jej teprve jednou viděli.

Je to náš slavnostní oděv, který používáme na slavnostních obřadech kmene – sněm. Při oblečení roucha, ti jenž v něm umí číst, hned poznají co máš v plánu, čeho jsi dosáhl, z jakého rodu jsi. Na rouch se pozná jak jsi byl šikovný při jeho šití a jaký máš cit pro věc. Nosit roucho je poctou a výsadou každého bojovníka kmene, který složil nováčkovskou zkoušku.

Ale i nováček může mít roucho připraveno dopředu aby mohl ihned po složení nováčkovské zkoušky jej nosit při sněmu.

Se stvořením jeho legendy vám může pomoci šaman Mičkinikwa nebo wagamedi Ohiyesa, Wyoming, Skaniatarío.

Nyní trochu k jeho výrobě

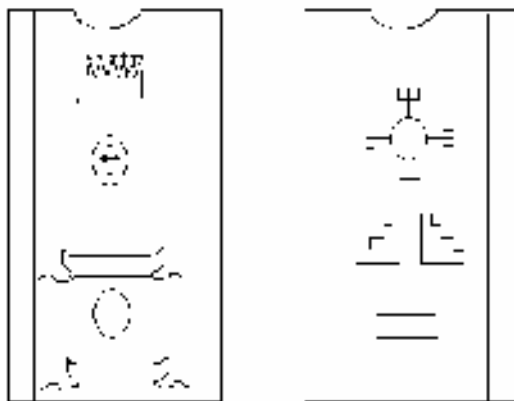
Materiál – na roucho je nejlepší filc, ale u nás v Zábřeze je jej těžko sehnat. Postačí tedy pevnější plátno či podobný materiál.

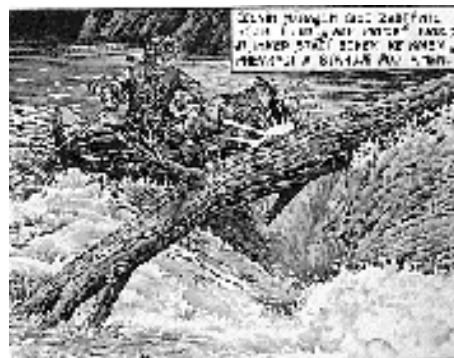
Délka – minimální délka je ke kolenům, maximálně do půli lýtek.

Šíře – roucho by mělo přesahovat alespoň 5cm přes ramena.

Lemovky – jsou široké 5 – 8 cm. V našem kmeni se používají 4 základní barvy za každou světovou stranu.

Znaky – můžete použít znaky mistrovství, osobní znak, znaky rodu, kmene, apod.. Znaky ohnivce a Dakotský kříž větrů používají jen ohnivci. Znaky stupňů lesní moudrosti jen ti, kteří jej dosáhli a znaky funkcí jen ti, kdo je vykonávali či vykonávají. Znaky je lépe sestavit systematicky, můžete je číst jako jednotlivé znaky či jako větu – příběh.

TOJNAJ ZAŠTO JE TO TAKO?
 ZAŠTO JE TO TAKO?
 ZAŠTO JE TO TAKO?
 ZAŠTO JE TO TAKO?

POŠTO JE TO TAKO?
 ZAŠTO JE TO TAKO?

TOJNAJ ZAŠTO JE TO TAKO?
 ZAŠTO JE TO TAKO?

POŠTO JE TO TAKO?
 ZAŠTO JE TO TAKO?
 ZAŠTO JE TO TAKO?
 ZAŠTO JE TO TAKO?

TOJNAJ ZAŠTO JE TO TAKO?
 ZAŠTO JE TO TAKO?
 ZAŠTO JE TO TAKO?
 ZAŠTO JE TO TAKO?

TOJNAJ ZAŠTO JE TO TAKO?
 ZAŠTO JE TO TAKO?

TOJNAJ ZAŠTO JE TO TAKO?
 ZAŠTO JE TO TAKO?

TOJNAJ ZAŠTO JE TO TAKO?
 ZAŠTO JE TO TAKO?

TOJNAJ ZAŠTO JE TO TAKO?
 ZAŠTO JE TO TAKO?

TOJNAJ ZAŠTO JE TO TAKO?
 ZAŠTO JE TO TAKO?

TOJNAJ ZAŠTO JE TO TAKO?
 ZAŠTO JE TO TAKO?
 ZAŠTO JE TO TAKO?
 ZAŠTO JE TO TAKO?

konec

Několik postřehů a zajímavostí

Další měsíc máme za sebou. Prožili jsme spolu několik akcí, o kterých bych se rád zmínil. První byl seriál F1, kterého jsem se bohužel nezúčastnil. Další akcí byl pobyt na hájence u Písařova. To byla po delší době akce, která měla štávu a kterou jsem si opravdu užil i já. Sešli jsme se v hojném počtu, v uvolněné atmosféře a bylo mezi námi mnoho nových tváří. Mám rád nové přátele a to zvláště takové, jako jsou letošní Koníci. Strávili jsme spolu několik hezkých chvil, na které budou vzpomínat především ti, kteří byli poprvé na větší výpravě. O této akci určitě ještě budou psát jiní. Já se ještě zmíním o turnaji ve floorbale, který (alespoň pro mě) byl velmi náročný, protože jsem před ním šel pochod a po něm jsem šel s Jerryem a Simírem na bazén. Kluci plavali celkem obstojně a dokonce jsem neměl ani žádné problémy s disciplínou. Chválím, kluci... Večerní promítání bylo také v klidu a s ranním úklidem klubovny nebyl žádný problém. Tak to bylo shrnutí akcí proběhlých.

Nedávno jsem objevil velmi zajímavou webovou stránku, která je určená především skautům a skautkám od 12 do 16 let, ale objevují se zde i jiné věkové kategorie. Mně osobně se velmi líbila a doporučuji si ji alespoň prohlédnout. Její adresa je www.teepeck.cz. Tak se na ni podívejte.

Mimo jiné nás v blízké budoucnosti čeká Středověké rytířské klání, které by mělo probíhat na Brníčku. Tuto akci nemám pod záštitou, ale o bitvách a zbraních můžu napsat pár slov... Kdysi v dobách dávno minulých bojovníci různých vír a národů bojovali za lepší svět. Dnes už víme, že bojem nic nevyřešíme, ale zkusme se ponořit do minulosti a vžít se do role rytířů, kteří se snažili vybojovat vítězství pro svého krále a pro svou zem. Pro tyto bojovníky byla čest vším. Dokonce když byl rytíř zajat panošem jiného rytíře, tak toho panoše pasoval na rytíře, protože bylo nepřipustné nechat se zajmout nižším bojovníkem. My se budeme snažit dobyt nebo ubránit Brníčko. Každá hra podobného rázu je založena na cti každého bojovníka a na přátelství, a to i mezi bojovníky znepřátelených stran. Musíme si umět přiznat zásah a v případě, že jsme na pochybách, se musíme dohodnout. Víím, že to v zápalu hry není jednoduché, ale jak už jsem zde zmínil je to věc přátelství a cti. Když si vzpomenu na minulou bitvu na Brníčku, vybaví se mi pár pravidel, která se možná objeví i v bitvě nadcházející. Každý měl určitý počet životů, který se měnil podle věku a podle toho, jak vypadalo břemění. Můžeme čekat, že zásah zbraní sebere život a že po vyčerpání životů musíme čekat na určeném místě, než se znovu zapojíme do hry. V bitvách se pravidelně objevují čtyři základní zbraně. Jsou to papírové koule, které může používat každý, bez ohledu na jiné vybavení. Další zbraň je štít, ke kterému můžete použít jednoruční meč nebo koule. Štít není zbraň v pravém slova smyslu, protože jím nemůžete útočit a slouží pouze pro obranu. Jednoruční meč má obecně délku do 90-ti cm. Mimo to můžete používat obouruční meč s délkou 90 - 115 cm. Nemůžete u sebe mít zároveň obouruční meč a štít. Tohle byl jen hrubý nástin toho, jak může bitva vypadat. Jak vyrobit vybavení se dozvíte na rodovkách.

Tarzan

Závod Vlčat o putovní totem náčelníka

Asi se ptáte, co vlastně tenhle závod znamená. A já vám tedy odpovím: Závod vlčat o putovní totem náčelníka je takový malý bratr Svojsíkova závodu pro skauty. Jistě si vzpomenete na náš loňský úspěch ve Svojsíkově závodu, kde naši borci obsadili v obrovské konkurenci skvělé 3. místo v celorepublikovém kole. A teď tedy přišel čas na vás, vlčata, abyste ukázali, co ve vás je. **Jestliže se chcete vyrovnat svým starším**

spolubojovníkům, tak právě teď máte jedinečnou příležitost! A není to zas tak těžké...

Co to obnáší? Závod se skládá z několika disciplín. V našem konkrétním případě se jedná o základní znalosti ze zdravotvědy (opravdu jen ty základní, však zeptejte se Lišáka nebo Šídla, ti má slova potvrdí, neb už vědí, o co jde...), dopravních značek, dobré paměti, nemůže chybět ani fyzická zdatnost, logické myšlení, schopnost vyhledávat informace, poznávání přírody, mít taky základní přehled o naší zemi a skautingu, umět rozdělát oheň a uvařit vodu a taky se na závodě neztratit.

A koho se to vlastně týká? Všech z vás, kteří se narodili v roce 1995 nebo později, jmenovitě **Lišáka, Šídla, Komanče, Jerryho, Kutíla, Mustanga, Simira, Davida a Mickyho**. Všichni jste zváni **každý pátek od 16 do 18 hodin na zábřežskou klubovnu** na malou přípravu na tento závod, kde si společně projdeme jednotlivé disciplíny, řekneme a vyzkoušíme si, jak to udělat, abychom byli úspěšní a vyhráli. A to chceme, ne!

Abych vás trochu nalákal, zkusím vám nastínit možný obsah jednotlivých disciplín. A posuďte sami, že je to velice jednoduché... Stačí jen chtít.

- Zná základní čísla tísňového volání (150, 155, 156, 158 a 112) a ví, co říct při telefonování.
- Umí ošetřit odřené koleno.
- Poznává dopravní značky, např. Dej přednost v jízdě, Zákaz vjezdu, Zákaz odbočení, Železniční přejezd, Obytná zóna.
- Ví, jak na kole odbočit na ulici vpravo.
- Dokáže si krátkodobě zapamatovat větu o délce cca 10 slov.
- Překoná krátkou lanovou lávku.
- Složí rozstříhaný obrázek.
- Umí hledat v jednoduchém jízdním řádu (odjezdy ve stanicích, MHD)
- Poznává základní květiny, stromy, ptáky, savce.
- Zná státní vlajku, kdo je prezident, pozná státní znak, znak skautů, vlčat, pozná A.B. Svojsíka.
- Dokáže určit pomocí buzoly na mapě světové strany.

Tak vidíte, že to není těžké... Tak se na vás těším v pátek na klubovně.

TATEYOPAH

Cesta do Údolí Duchů

V druhé polovině 20. století se stahovala nad osudem severoamerických indiánů černá mračna. Bledé tváře pronikaly do jejich lovišť stále hlouběji a práva jednotlivých kmenů i přes velkorysé sliby stále pošlapávaly. I šaman kmene SHAWNEE viděl, že pušky bílých mužů mají větší sílu než luky indiánských válečníků. Pamatoval ale na starou legendu, která se předávala mezi šamany kmene už po mnoho generací. Ta pravila, že daleko na západě v poušti se hluboce do tváře země zarývá kaňon známý jako Údolí Duchů. Podle legendy právě zde Manitou vytesal z kamene první šavanské bojovníky, aby jejich svaly i vůle byly pevné jako skála a poslal je hledat svůj domov na východ.

Legenda také pravila, že někde z hloubi Údolí Duchů, kam už ani slunko nedosvítí, se zvedá mohutná Sluneční skála. Ta je nejposvátnějším místem kmene SHAWNEE a její výška je nedozírná. Její vrchol je prý jediné místo, kde se země dotýká oblohy. Podle pověsti řekl Manitou Šavanům, ať žijí tam, kam je posílá šťastně a spokojeně, ať ctí jeho zákony i Matku Přírodu a jejich pokolení bude pozhnané. Ale až přijde na jejich kmen zlá doba a bude na pokraji nebytí, Sluneční skále jest jejich spásou. Pak ať se nejstatečnější ze šavanských bojovníků vrátí na posvátné místo zrození svých předků a pokusí se vystoupit na vrchol Sluneční skály. Jestliže se jim to podaří, šavanské pokolení bude zachráněno.

A tak jednoho rána svolal náčelník spolu s šamanem kmene SHAWNEE nejstatečnější bojovníky ze svých rodů a pověřil je velice těžkým úkolem – Najít Údolí Duchů a vystoupit na vrchol skály, kde ještě žádný smrtelník nestanul. Ačkoliv všichni bojovníci věděli, že to je nejtěžší úkol, který je v jejich životě potkal, všichni se brzy vydali na dalekou cestu s odhodláním a statečností, která je všem šavanským bojovníkům vlastní...

Stopař

1. Kroky na cestě do Údolí Duchů

Šavanské rody na svojí dlouhou cestu napříč prériemi severní Ameriky vyrazili v době, kdy ještě zima vládla pevnou rukou a pláne pokrývala vysoká sněhová peřina. Jejich prvním úkolem bylo ve spící a zmrzlé přírodě přežít. Rod který tedy nejdříve na sněhu rozdělal oheň a uvařil vodu postoupil na své cestě do Údolí Duchů o největší díl.

Rod Koníků posílený wagamedem Ohiyesou rozbil svůj tábor hned před hlavním stanem – Hájenkou a začal s přípravami na rozdělání ohně. Nejdřív bylo samozřejmě nutné vyrobit si pod ohniště dřevěný rošt, aby se pak hořící oheň nepropadal silnou vrstvou sněhu. Kousek pod stodolou začali připravovat ohniště Káňata oslabená o chybějícího nejzkušenějšího bojovníka – rádce Draka a Vlci se usadili hned u lesa. Nováčci v Konících disciplinovaně poslouchali rozkazy nejzkušenějšího Ohiyesy a i když se jim místy už nechtělo neustále běhat pro dřevo do lesa, udělali pořádný kus práce a proto se Koníkům taky podařilo jako prvním rozdělát oheň. Káňata zde byla vedená Helčou a i u nich vládl bojovný duch a dobrá nálada. Myslím, že všichni zde bojovali za barvy svého rodu a i když se bez Draka možná nevedlo vždy nejlépe, boj nevzdávali a oheň přeci jen zapálili a vodu uvařili.

U Vlků je potřeba vyzdvihnou práce a snaha zkušeného rádce Netopýra, ale u některých nových bojovníků tohoto rodu příliš velká snaha nebyla. Ne, že by někdo snad nechtěl zvítězit, ale někteří jakoby nevěděli, že bez práce nejsou koláče a když chci něco dokázat, musím proto něco udělat. Proto někteří místo, aby pomohli svému rodu, spíš jen seděli a koukali. Přesto ale snaha ostatních slavila úspěch, práce Vlků přinesla své ovoce a rozdělali oheň jako druzí. Naskok Koníků už ale nestáhli a tak nakonec překvapivě zvítězili nejmenší Koníci. Třetí byli bojovníci Káňat, ale pokud budou i nadále bojovat s předvedeným nadšením, tak až naberou potřebné zkušenosti, budou dosahovat podstatně

lepších výsledků.

O tři políčka na cestě k Údolí Duchů se tedy posunuli Koníci, o dva Vlci a o jeden Káňata. Cesta je ale ještě moc dlouhá a proto po prvních bojích samozřejmě není nic ztraceno. Proto věřím, že se rody na cestě do Údolí Duchů ještě poperou o celkové prvenství.

Stopař

Bodové menu v dubnu

1. Mistr Kronikář

Na Středověkém rytířském klání, které nás čeká poslední dubnovou sobotou na hradě Brničku proběhne kontrola vašich osobních deníků. Za pěkný deník můžete získat až 20 bodů a posílit tak šance svého rodu v mezidružinovém klání!

2. Rytířské brnění

I tenhle bod se bude hodnotit na Středověkém rytířském klání a taky se bude hodnotit především vzhled, tentokrát vaší rytířské výzbroje. Ale nejen to, taky její kvalita a účelnost. Takže vyrábějte štíty, pláště, helmice atd. Doporučuju rodům nějakou tu schůzku obětovat právě výrobě výzbroje. Méně zkušení bojovníci se aspoň něco naučí od starších a zase to prospěje celému rodu. Maximum je opět 20 bodů.

3. Znalost Indiánů

Úplně jednoduchý úkol – zjistit jméno nejslavnějšího šavanského náčelníka. Kdo mi jej do uzávěrky dubnové Javorové nažky sdělí, dostane 5 bodů. Stačí i napsat SMS nebo mail.

4. Kulturista

Kdo z vás udělá naráz nejvíc shybů? Tento úkol opět provedte na rodovce a rádce mi pak pošle výsledek za celou družinu. Můžete trénovat celý měsíc a poslední rodovku to vyzkoušet na ostro. Každý z nejlepšího rodu dostane 10 bodů

5. Stoupání na Horu

Zase snadný úkol. Kdo mi napíše, jak jdou za sebou jednotlivé hodnosti a šlechtické stupně, obdrží 5 bodů. Je to snadné, tak si to na schůzce procvičte. Už proto, že se to spouště nováčků bude hodit k nováčkovské zkoušce!

Uzávěrka bodování za měsíc duben je v neděli 30. dubna. Opět je hlavně na rádčích, aby podpořili své mladší spolubojovníky. Takže dejte lenost stranou, a předvedte se co ve vás je.

Bojovníci, kteří si nenechali ujít laciné body za skautské desatero

A ještě k bodovému menu za minulý měsíc. Chtěl bych pochválit především Káňata, která to celé pojala družinově a díky tomu se na jejich družinové konto sype spousta bodů. Přesto i řada ostatních bojovníků se o své body přihlásila, což mě těší. Znění skautského zákona sem snad psát nemusím. Bitva u **Little Big Hornu** proběhla **25. – 26. 6. 1876** a **Bitva u Kanawhy** (známá jako Battle of Point Pleasant)

proběhla **10. 10. 1774**. Tohle datum měla jen Káňata (předpokládám, že datum 1. 10. je jen překlep) a navíc si jako jediná o obou bitvách něco pověděla. Proto chválím celý rod! Jinak nejlepší uzlař je **Drak (čas 23:79)** a nejdéle visel **Netopýr (celých 6 minut)**. Poslední hádanku nikdo nevyřešil. Je to takhle: Šli dva, kteří se jmenovali Šlití a šli pět, tedy zpívat. Takže správně bylo **dva**. Jak snadné:)

Každý, kdo se zúčastnil Florbal cupu dostává navíc 10 dalších bodíků.

Stopař

Javorová nažka 2005/06

V Březové Kůře č. 175 na straně 20 najdete přehled všeho, za co letos můžete získat body. Protože díky posílení našich rodů získává nyní Javorová nažka, ale i mezidružinový boj na obrátkách, ještě některé drobnosti upřesním, aby vám neunikl ani bodík a taky aby bylo bodování na vždy jednotné a všem se měřilo stejným metrem. Takže nejdřív, za co kdo zodpovídá, aby se na nějaká body nezapomnělo nebo se někde nějaké neobjevily dvakrát.

Za body z rodovky (docházka, vybavení, kroj) odpovídá rádce. Za body z ostatních akcí zodpovídá člověk, který ji vede. Body za 100% docházku připisuje až Mauglí při zpracování bodování.

Body za OP, mistrovství, odborku či nováčkovskou hlase přímo mně – Stopařovi. Bude se snažit ve spolupráci s Radou OP tohle sledovat, ale doporučuju mi vaše úspěchy raděj připomenout. Tyto body se budou udílet maximálně 1 měsíc nazpět, nikdo tedy nedostane body za OP, které získal před půl rokem. Body za články do BK hlídá Mauglí. Nováčka, který vydrží nejméně dva měsíce, nahlásí do bodování rádce. Za všechno ostatní zodpovídá náčelnictvo, případně rádce může navrhnout nějakou mimořádnou bodovou odměnu.

Oddílové akce, které nejsou povinné může obodovat podle libosti ten, který je vede, případně se o tom dohodne náčelnictvo. Za bodové menu si každý zodpovídá sám, pokud nejde o úkoly pro celou družinu, to mi pak nahlásí opět rádce. Tak tedy shrnuto, kdo co má na triku:

Rádce – rodovky, rodové výpravy, nováček, rodové úkoly v bodovém menu

Mauglí – 100% docházka, zápisy do BK

Náčelnictvo – oddílové výpravy, aktivity, sběr, dobrovolné akce

Vy sami – OP, mistrovství, odborky, nováčkovská, bodové menu

Náčelnictvo se také dohodlo na následujícím způsobu bodování krojovanosti. Za tmavou bundu na akci 1 bod, za tmavé kalhoty 1 bod, za tmavý batoh 1 bod. Zbytek do pěti bodů za krojovanost přísluší krojové košili s šátkem nebo oddílovému triku, podle toho, co si máte na akci vzít. Jestli že se jde třeba v létě bez bund, a s teletem, bude za tele 1 bod a za tmavé kraťasy taky 1 bod a zbytek je opět na kroj či triko.

Takže pevně věřím, že i letos se o nejvyšší mety poperou bojovníci tak jako v předchozích letech a stejně tak rody ostatním nic nedají zadarmo. Do konce roku ještě zbývá pár měsíců a nic není rozhodnuté.

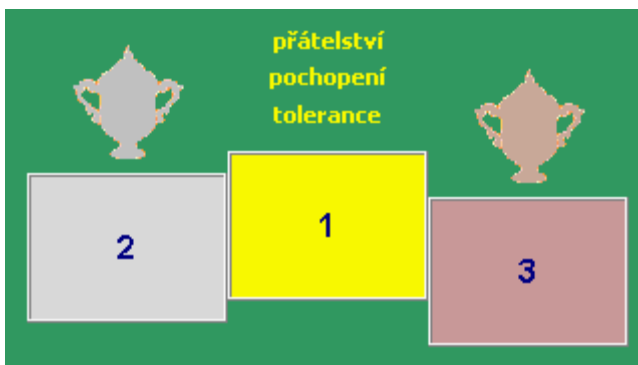
Stopař

Javorová nažka března

Jistě jste zvyklí, že na tomto místě se pravidelně objevuje měsíční bodování. Ale v tomto čísle tomu tak nebude. Nebude to však proto, že by nebyla doručena, ale proto, že vyhlášení javorové nažky proběhne až na středověkém klání v Brníčku a tak bude do té doby bodování tajné... Je to první měsíc, kdy jsou bodováni i koníci, takže se jistě máte na co těšit.

Ale přece jen něco prozradím:

- Bylo bodováno celkem 24 lidiček ve 3 rodech
- Nejlepší člen družiny Koníků se umístil na skvělém 8. místě
- Do první desítky se „vlezli“ celkem 4 členové z Koníků, či ještě nedávno v Konících působící, dokonce jeden z nich se umístil až na stupních vítězů
- A naopak i některé staré členy nechali za sebou téměř všichni koníci...
- 6 lidiček si připsalo 15 bodů za stoprocentní docházku, dalších 5 lidiček vynechalo pouze 1 akci
- vítěz si připsal do celoročního bodování 212 bodů, vítězná družina 134 bodů
- 6 zlobivců se nezúčastnilo ani jedné celooddílové akce ☹, pouze rodových schůzek
- pouze 3 pečlivky si připsaly veškeré body za rodové schůzky (tj. věci a kroj)

z podkladů Mauglího vybral TATEYOPAH

Stránka zábavy

Na venkově:

Na silnici mezi lány polí se zastaví škodovka, ještě třikrát škytne a chcípne. Naštvaný řidič vyleze z vozu, otevře motor a zkusí do všeho ťukat a tahat za cokoliv, protože tomu vůbec nerozumí. V tom přiběhne bílý kůň, zastaví se a směrem k řidiči suše prohodí: „To bude rozdělovač“ a odběhne pryč. Řidič tupě zírá s otevřenými ústy, stále nemůže uvěřit. Pak mávne rukou a zkusí vyčistit ten rozdělovač. Chytne klíček v zapalování - a auto naskočí. V nejbližší vesnici si dává v hospodě oběd a nedá mu to a popíše vrchnímu příhodu. Vrchní reaguje: „Ale to máte z pekla štěstí. Von tady pobíhá ještě černej kůň a ten tomu vůbec nerozumí..“

Ve školce

Paní učitelka ve školce pomáhá chlapečkovi s obouváním bot. Oba tlačili, tahali, ale pořád se do těch botiček nemohli dostat. A když se to konečně podařilo, tak si oba upocení sedli, chlapeček se podíval na boty a říká: "Paní učitelko, my jsme dali botičky obráceně." Paní učitelka se také podívala a skutečně, boty byly obutý obráceně. Zachovala klid, znovu je sundala a znovu je rvali na nohy. Tentokrát správnou botu na správnou nohu. Potom se chlapeček podívá na boty a říká: "To ale nejsou moje botičky." Učitelka se kousla do jazyka a místo toho, aby na něj zařvala: "To jsi nevěděl dřív?", s námahou zase botičky sundala. Když byly boty dole, povídá chlapeček: "To jsou botičky mého brášky. Maminka říkala, že je teď budu nosit já." Učitelka už nevěděla, jestli se má smát nebo plakat a znovu pomohla chlapečkovi do bot. Když mu po té úporné práci pomáhala do kabátů, tak se zeptala: "Kde máš rukavičky?" Chlapeček odpoví: "Rukavičky mám schované v botičkách..."

A jeden aktuální

Domácí zvířata soutěží, kdo nažene nejvíc hrůzy:

Prase říká: Vyvalím se v blátě, začnu chrochtat a běhat, drůbež se poleká a uteče ode mě.

Býk říká: Zvednu vysoko hlavu, trochu zafuním, rozběhnu se po louce a rozeženu všechny krávy a ovce.

Kuřátko říká: Lehnu si a budu dělat, ze jsem mrtvé. A půl republiky se zblázní strachem.

V Anglii

Přijde český občan v Anglii k zubaři. Sedne si do křesla a prstem ukáže na bolavý zub: "TU !" Zubař mu vytrhne dva zuby. Celý rozčilený přijde za svým kamarádem a říká mu: "Ukázal jsem na zub, pověděl TU a ten zubař mi normálně vytrhnul dva zuby." "Víš, TU znamená anglicky dva, tak si musíš holt dávat bacha!" Poučený ze situace přijde na kontrolu, ukáže přesně na jeden bolavý zub a povídá: "TEN!"

V obchodě

Dáma ve středním věku si kupovala papouška. Jednoho si vyhlédla a povídá mu: "Tak co, ty malej hlupáčku, umíš mluvit?" A papoušek odpověděl: "A co ty, stará čarodějnice, umíš lítat?"

TATEYOPAH

Obsah tohoto čísla

Slovo šéfredaktora (TATEYOPAH)	2
Slovo Degandawidy (Stopař).....	3
RODOVÁ VÝPRAVA VLKŮ NA ÚSOV (WAOPE)	4
Družinová výprava Káňat (Drak)	5
Výprava Koníků k prameni rozbouřeného potoka (OHIYESA)6	
Fotostrana k Výpravě Koníků k prameni rozbouřeného potoka (OHIYESA).....	7
Druhý ročník turnaje ve florbale (WAOPE)	8
Večer na Rudolfově (WAOPE)	10
...A ještě něco k florbalu (WAOPE).....	10
Víkend na Hájence Písařov 17. -19. 3. 2006 (Stopař)	11
Los textos Koníkos (OHIYESA)	13
POTLACH (OHIYESA)	13
Káňata (Drak)	14
Stránka vlků (Netopýr).....	15
Oslava narozenin Ká (OHIYESA).....	16
Narozeniny u Ká (Ká)	17
Roucho (OHIYESA)	18
Komiks (OHIYESA)	19
Několik postřehů a zajímavostí (Tarzan).....	20
Závod Vlčat o putovní totem náčelníka (TATEYOPAH)	21
Cesta do Údolí Duchů (Stopař)	22
1. Kroky na cestě do Údolí Duchů (Stopař)	23
Bodové menu v dubnu (Stopař).....	24
Javorová nažka 2005/06 (Stopař).....	25
Javorová nažka března (TATEYOPAH, Mauglí).....	26
Stránka zábavy (TATEYOPAH)	27
Obsah tohoto čísla.....	28

Příští redakční rada:

Uzávěrka příštího čísla:

Příští číslo vyjde:

Na kmenové radě

V pátek 5. května 2006

Na sněmu 20. května 2006

Březová kůra – časopis skautsko-woodcrafterského oddílu TROJKA SHAWNEE Zábřeh
číslo 181, náklad 35 výtisků, vyšlo v dubnu 2006

Šéfredaktor: Michal Kraus – TATEYOPAH, Postřelmůvek

kontakty: tel. 732 253 826, e-mail michkraus@seznam.cz, ICQ 314 591 472

www.skaut.cz/shawnee

Vydáno pro vnitřní potřeby, neprošlo jazykovou úpravou!